

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15900/2024
21.08.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Мирослав Дмитровић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Вујошевић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 156/24 од 10.04.2024. године, у седници одржаној 21.08.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 156/24 од 10.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П2 37/23 од 02.12.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужилац да на име доприноса за издржавање малолетне деце, сина ВВ рођеног ...2011. године и ћерке ГГ рођене ...2016. године плаћа и то за сина ВВ 12.000,00 динара месечно, а за ћерку ГГ износ од 10.000,00 динара месечно, на текући рачун законског заступника мајке ББ, до 05. у месецу за текући месец почев од 23.11.2022. године па убудуће док за то постоје законски услови. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене преко досуђеног износа издржавања за малолетног ВВ од 12.000,00 динара до траженог износа од 15.000,00 динара и за малолетну ГГ преко досуђеног износа од 10.000,00 динара до траженог износа од 15.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 156/24 од 10.04.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П2 37/23 од 02.12.2023. године у ставу другом и трећем изреке и обавезан тужилац да на име доприноса за издржавање малолетне деце, поред досуђеног износа из става првог изреке пресуде Основног суда у Горњем Милановцу П2 37/23 од 02.12.2023. године плати још за сина ВВ износ од 3.000,00 динара месечно, а за ћерку ГГ износ од 1.500,00 динара на текући рачун законског заступника мајке ББ до 05. у месецу за текући месец почев од 23.11.2022. године па убудуће, док за то буду постојали законски услови.

Одбијен је тужбени захтев преко укупно досуђеног износа на име доприноса за издржавање малолетне ГГ од 11.500,00 динара до траженог износа од 15.000,00 динара, односно за још 3.500,00 динара, почев од 23.11.2022. године, па убудуће, као неоснован. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 40.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова другостепеног поступка плати износ од 24.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде поступка се у ревизијским наводима не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су закључиле брак дана ...2011. године у ... . Током трајања брака добили су два детета и то сина ВВ рођеног ...2011. године и ћерку ГГ рођену ...2016. године. Правноснажном пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П2 54/21 од 23.11.2022. године разведен је брак странака, а малолетна деца странака поверена су туженој на самостално вршење родитељског права, са пребивалиштем деце на адреси пребивалишта мајке. Назначеном пресудом уређен је и начин одржавања личних односа тужиоца са малолетном децом. Утврђено је да малолетни ВВ има 12 година и похађа шести разред Основне школе „ДД“ у ... . Потребне малолетног ВВ на месечном нивоу су око 33.383,00 динара, што обухвата потребе за храном, обућом, одећом, куповина књига, приватне часове, тренинг каратеа, рекреативна настава, екскурзија. Месечне потребе малолетне ГГ су око 22.166,00 динара и обухватају потребе за храном, обућом, одећом, куповина књига, рекреативна настава, одлазак на рођендане, трошкове екскурзије. Оба родитеља су здрава и радно способна. Тужена се тренутно бави шминкањем и када има посла месечно заради од 20.000,00 до 25.000,00 динара. Тужилац живи у породичној кући. Тужена живи у кући на спрату свог ванбрачног партнера ЂЂ, заједно са својом малолетном децом. ЂЂ запослен је у фирми „ЕЕ“ и месечно зарађује око 100.000,00 динара. Приватно се бави и браваријом. Тужилац има предузетничку радњу „... инсталације“ АА ПР, која се бави пружањем ... услуга. Месечна зарада тужиоца износи 134.645,83 динара. Тужилац живи у приземљу породичне куће, а на спрату му живи отац, мајка и брат. Месечни трошкови за кућу износе око 15.000,00 динара, с тим што рачун за струју плаћа његов отац, а остале трошкове дели са братом. Отац тужиоца је по занимању ... у пензији који месечно остварује приход од око 27.000,00 динара, а поред тога пружа и ... услуге. Мајка тужиоца је домаћица. Тужилац има башту и пластеник и са родитељима гаји свиње и кокошке, али за своје потребе. Тужилац нема обавезу издржавања другог лица.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је обавезао тужиоца да на име издржавања за малолетног ВВ доприноси износом од 12.000,00 динара, а за ћерку малолетну ГГ износом од 10.000,00 динара. У преосталом делу је тужбени захтев одбио као неоснован.

Апелациони суд је одлучујући о жалби закључио да је правилно утврђено чињенчно стање, али да је погрешно примењено материјално право код одређивања висине обавезе тужиоца у погледу издржавања малолетне деце. Преиначио је првостепену одлуку и обавезао туженог да на име доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа 15.000,00 динара месечно, а за малолетну ГГ 11.500,00 динара месечно, налазећи да је то адекватан износ који тужилац треба да плаћа сходно одредби члана 160. став 1. и 3. Породичног закона. Тужилац има одређена фиксна примања, па је закључено да се у таквом случају може и применити одредба члана 162. став 1. Породичног закона, тј да се висина издржавања одреди у фиксном месечном новчаном износу. Закључено је да је тужилац у могућности да плаћа назначене новчане износе на име доприноса за издржавање малолетне деце, а у преосталом делу издржаваће ће бити надомештено од стране тужене као мајке, у чији допринос се урачунава и њена свакодневна брига и старање о малолетној деци. Другостепни суд је првостепену одлуку преиначио на основу члана 394. тачка 3. и 4. ЗПП. Сходно одлуци о главној ствари, закључио је да је неопходно преиначити и одлуку о трошковима поступка и исте досудио туженој, сходно одредби члана 165. став 2. ЗПП и члана 207. Породичног закона.

По оцени Врховног суда, правилно је одлучио другостепени суд када је преиначио првостепену одлуку и сходно цитираним законским одредбама определио износе које је тужилац у обавези да плаћа на име издржавања своје малолетне деце. Правилно је од стране нижестепених судова утврђено колике су потребе малолетне деце, какве су могућности њихових родитеља да учествују у издржавању, те је сходно томе другостепени суд правилно определио износе које је тужилац дужан да плаћа. Нису прихватљиви ревизијски наводи да је суд требало и за малолетну ГГ да досуди тражени износ на име доприноса за издржавање од 15.000,00 динара. Ово из разлога што се ради о малолетном детету које је рођено 2016. године, те је очигледно да су њене потребе нешто ниже у односу на потребе малолетног ВВ који је рођен 2011. године. Не могу се прихватити наводи ревизије да се са исплатом од 11.500,00 динара за малолетну ГГ ствара ситуација да се угрожава њена егзистенција. Ово из разлога што је и други родитељ у обавези да допринесе издржавању малолетног детета, што тужена и чини. У случају промењених околности и увећања потребе за доприносом за издржавање, може се покренути потупак за измену одлуке у погледу висине доприноса за издржавање. За сада, узимајући у обзир потребе малолетне ГГ, допринос који је у обавези да плаћа тужилац и онај део који је у обавези да обезбеди тужена, пружају услове за нормалну егзистенцију и задовољавање потреба малолетне ГГ.

Ни остали наводи из ревизије нису од таквог значаја да могу да доведу до другачије одлуке суда.

На основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Илија Зиндовић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**